Lietas Nr. C32280016
Lietas arhīva Nr. C-0924-17/13

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017. gada 5. aprīlī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāru Dzintaru Kalniņu
piedaloties prasītājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/
atklātā tiesas sēdē 2017. gada 8. martā izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. C/ par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu, izlikšanu no dzīvojamās telpas un parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016. gada 27. jūlijā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītāja) cēlusi prasību pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētājs) par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu, izlikšanu no dzīvojamās telpas un parāda piedziņu.

Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1651. pantu, 1652. panta trešo daļu, 1662., 1716., 1765., 1779. un 1828. pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9., 10., 11. un 28.[2] pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta septīto daļu, lūdz tiesu:

1. atzīt par izbeigtu 2011. gada 20. janvāra Dzīvojamo telpu īres līgumu, izliekot atbildētāju kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas;
2. piedzīt no atbildētāja prasītājas labā 2462,53 EUR par laiku no 2011. gada 1. februāra līdz 2016. gada 18. jūlijam, likumiskos procentus 192,46 EUR par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 18. jūlijam un līgumsodu 246,25 EUR par laiku no 2011. gada 1. marta līdz 2014. gada 31. decembrim;
3. piedzīt no atbildētāja prasītājas labā tiesas izdevumus – samaksāto valsts nodevu 365,59 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR;
4. noteikt prasītājai tiesības saņem līdz sprieduma izpildei likumiskos 6 % gadā no pamatparāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājas (pirms reorganizācijas Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Vecmīlgrāvis") apsaimniekošanā, saskaņā ar Rīgas domes lēmumu Nr. 3956 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projektu apstiprināšanu atrodas māja /adrese/.

2011. gada 20. janvārī, pamatojoties uz Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvaldes 2011. gada 19. janvāra rekomendāciju Nr. 039366 starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Dzīvojamo telpu īres līgums Nr. 01/2011 par dzīvojamo telpu Nr. /adrese/.

Saskaņā ar līgumu prasītāja vienmēr un pilnā apmērā izpildīja savas saistības pret atbildētāju, taču atbildētājs nav norēķinājies par īres maksu, saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

Pamatojoties uz 2016. gada 16. jūlija rēķinu Nr. 25456309/07991 un saskaņā ar piedzenamās summas aprēķinu, atbildētāja parāds par īres maksu, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem sācis veidoties no 2011. gada 1. februāra un uz 2016. gada 18. jūliju sastādīja: pamatparāds 2462,53 EUR, līgumsods 246,25 EUR un likumiskie procenti 192,26 EUR, kopā 2901,24 EUR.

Īres maksas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāds aprēķināts saskaņā ar sniegtajiem pakalpojumiem, aprēķiniem un ieņēmumiem par iepriekš minēto periodu.

Līgumsoda aprēķins veikts, pamatojoties uz Dzīvojamās telpas īres līguma 2.5. punktu, un saskaņā ar to aprēķināts 0,2 % apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu, bet kopumā 10 % no pamatparāda.

Likumisko procentu aprēķins veikts saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu, proti, seši no simta gadā par laika periodu no līdz 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 18. jūlijam.

2015. gada 30. jūlijā atbildētājam nosūtīts pirmstiesas brīdinājums ar paziņojumu par tā saņemšanu. Atbildētājs brīdinājumu nav saņēmis. 2015. gada 2. novembrī prasītāja publicēja pirmstiesas brīdinājumu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr. 214.

Rakstveida paskaidrojumus par celto prasību atbildētājs tiesai nav iesniedzis.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, lai gan par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņam paziņots saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta otrās un piektās daļas prasībām, nosūtot tiesas pavēsti parastā sūtījumā uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi. Par neierašanas iemesliem atbildētājs tiesu nav informējis, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesa, nekonstatēja Civilprocesa likuma 209. pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, atzina par iespējamu izskatīt lietu atbildētāja prombūtnē.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata, lūdza to apmierināt.

Ņemot vērā to, ka Civilprocesa likuma 208.[1] panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktie aizmuguriska sprieduma taisīšanas ierobežojumi netika konstatēti, atbildētājs paskaidrojumus par celto prasību nav iesniedzis un uz tiesas sēdi netika ieradies, neierašanās iemeslus tiesai netika paziņojis, kā arī lietā esošie materiāli ir pietiekami strīda izšķiršanai, tiesa uzskata, ka šajā lietā ir taisāms aizmugurisks spriedums.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvalde 2011. gada 19. janvārī izsniegusi rekomendāciju Nr. 039366 par /adrese//adrese/, izīrēšanu atbildētājam (12. lietas lapa). 2011. gada 20. janvārī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums Nr. 01/2011 par dzīvojamās telpas /adrese/, īri. Īres līgums noslēgts uz nenoteiktu laiku. Noteikts, ka dzīvojamo telpu lietošanas tiesības ir īrniekam /pers. C/ (9.-11. lietas lapa).

No 2016. gada 18. jūlija rēķina Nr. 25456309/07991 (16. lietas lapa) un piedzenamās summas aprēķina (17. lietas lapa), izriet, ka atbildētājs par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem nav norēķinājies no 2011. gada 1. februāra līdz 2016. gada 18. jūlijam, kā rezultātā parāds ir 2462,53 EUR. Par samaksas nokavējumu prasītāja par laiku no 2011. gada 1. marta līdz 2014. gada 31. decembrim aprēķinājusi līgumsodu 246,25 EUR, savukārt par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 18. aprīlim aprēķināti likumiskie nokavējuma procenti 192,46 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2. panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12. panta pirmo un otro daļu dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā. Minēto normu redakcija ir vairākkārt grozīta, taču vienmēr paredzot īrnieka pienākumu veikt maksājumus saskaņā ar īres līgumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājam ir pienākums maksāt par īri un komunālajiem pakalpojumiem Rīgas domes noteiktajā apmērā, jo saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11.[1] pantu pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Rīgas domes 2011. gada 29. marta lēmuma Nr. 2850 "Par Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošo dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanas kārtību" īres maksa mēnesī atbildētājam ir noteikta 10,28 EUR.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa konstatē, ka pušu starpā ir pielīgts līguma priekšmets, samaksas kārtība un termiņi, proti, līdzēji vienojušies par pakalpojuma būtiskajām sastāvdaļām.

Lietā esošie pierādījumi apliecina, ka atbildētājs pakalpojumus ir saņēmis, bet savas saistības pret prasītāju nav izpildījis.

Saskaņā ar Civilprocesa 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1832. pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs nav pierādījis, ka viņš būtu noteiktajā kārtībā un laikā veicis īres maksas maksājumus un norēķinājies par saņemtajiem pakalpojumiem. No lietas materiāliem pievienotā piedzenamās summas aprēķina redzams, ka parāds sācis veidoties kopš 2011. gada februāra, atbildētājs veicis tikai dažus neregulārus maksājumus nepietiekamā apmērā un uz prasības celšanas dienu parāds daudzkārt pārsniedza trīs mēnešu īres maksas un pakalpojumu parāda apmēru.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājam par laiku no 2011. gada 1. februāra līdz 2016. gada 18. jūlijam ir parāds par īri un saņemtajiem pakalpojumiem 2462,53 EUR.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta pirmās daļas 1. un 2. punktu izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā: dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem; par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta otrajā daļā noteikts, ka izīrētājam pirms prasības celšanas tiesā vismaz mēnesi iepriekš rakstveidā jābrīdina īrnieks par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu. Gadījumos, kad izīrētājam nav zināma īrnieka atrašanās vieta, prasību tiesā var celt, ja mēnesi iepriekš oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" ir publicēts brīdinājums.

Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka samaksa par /adrese/, īri un saņemtajiem pakalpojumiem ilgstoši netiek veikta un parāds pārsniedz 3 mēnešu maksājumu apmēru.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājam 2015. gada 30. jūlijā nosūtīts pirmstiesas brīdinājums par īres un komunālo pakalpojumu parāda samaksu, kurā atbildētājs brīdināts par prasības par dzīvojamo telpu īres līguma izbeigšanu un izlikšanu celšanu tiesā parāda nesamaksas gadījumā (15. lietas lapa). Prasītāja pirmstiesas brīdinājumu publicējusi arī 2015. gada 2. novembra oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr. 214 (16. lietas lapa).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, ir ievērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] otrās daļas prasības.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ir pamats izbeigt 2011. gada 20. janvāra Dzīvojamās telpas īres līgumu Nr. 01/2011, izliekot atbildētāju no dzīvojamās telpas /adrese/ bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas. Tāpat no atbildētāja prasītājas labā piedzenams parāds par dzīvojamās telpas īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem 2462,53 EUR.

Tiesa uzskata, ka nav pamata lemt par atbildētāja ģimenes locekļu un citu personu izlikšanu no dzīvojamās telpas, jo lietas izskatīšanas gaitā netika iegūti pierādījumi tam, ka strīdus dzīvojamā telpā, pamatojoties uz 2011. gada 20. janvāra Dzīvojamās telpas īres līgumu Nr. 01/2011, būtu iemitināti atbildētāja ģimenes locekļi vai citas personas.

Likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21. pantā noteikts, ka līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013. gada 31. decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra un līdz 2014. gada 31. decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015. gada 1. janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843. pantā par parāda samaksas kārtību.

Kā noskaidrots lietas izskatīšanas gaitā, 2011. gada 20. janvāra Dzīvojamās telpu īres līguma Nr. 01/2011 darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra. Prasība par parāda piedziņu celta 2016. gada 27. jūlijā. Līdz ar to šajā gadījumā piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843. pantā par parāda samaksas kārtību.

Civillikuma 1716. panta pirmajā daļā noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Šā panta trešajā daļā noteikts, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījuma praksei.

Saskaņā ar Civillikuma 1720. panta 2. punktu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar 2011. gada 20. janvāra Dzīvojamās telpu īres līguma Nr. 01/2011 2.5. punktu maksas par īri, kā arī komunālo maksājumu kavējumu gadījumā īrnieks maksā līgumsodu 0,2 % apmērā no kopējās parādu summas par katru nokavēto dienu.

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par laiku no 2011. gada 1. marta līdz 2014. gada 31. decembrim un lūdz piedzīt līgumsodu 246,25 EUR, kas ir 10 % no pamatparāda, kāds tas ir uz 2016. gada 18. jūliju.

Saskaņā ar tiesu praksē vairākkārt apstiprināto judikatūru, tiesai jāpārbauda līgumsoda maksāšanas pienākuma pastāvēšana un līgumsoda apmērs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (kā speciālo tiesību normu) kontekstā, neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz šādiem apsvērumiem norāda, vai nenorāda. Latvijas Republikas Augstākā tiesa ir atzinusi, ka tiesām, izskatot pret patērētajiem celtās prasības par līgumsoda piedziņu, ir jāņem vērā parādnieka kā patērētāja īpašais statuss un tiesību aktos ietvertais tiesību aizsardzības regulējums (sk., piem., Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 16. oktobra spriedums lietā Nr. C32246711; arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 31. augusta spriedums lietā Nr. SKC-221/2011).

Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājiem līgumsodu par saistību izpildes nokavējumu, jo šādas tiesības noteiktas gan Civillikumā, gan pušu noslēgtajā īres līgumā. Tomēr tiesa uzskata, ka tiesai ir pamats un pienākums vērtēt prasītājas aprēķināta līgumsoda samērīgumu un atbilstību godīgai darījumu praksei.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta pirmās daļas 3. un 4. punktam atbildētājs šajās līgumiskajās attiecībās ir uzskatāms par patērētāju, bet prasītāja kā kreditors – par pakalpojumu sniedzēju.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. pants paredz pakalpojumu sniedzējiem pienākumu līgumu noslēgšanā ievērot pušu tiesiskās vienlīdzības principu. Saskaņā ar šā likuma 5. panta otrās daļas 5. punktu, līguma noteikumi ir pretrunā ar pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā labticīguma prasībām. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punkts liedz prasītājam kā pakalpojumu sniedzējam piemērot neproporcionāli lielu līgumsodu un tādējādi ir pretrunā labas ticības principam.

No Civillikuma 1716. panta izriet, ka līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu atzīstams soda samērīguma princips. (sk.: Latvijas Republikas Augstākā tiesas Senāta Civillietu departamenta Tiesu prakses līgumsodu piemērošanā apkopojums, 2013, 19.-20. lpp.) Līgumsoda uzdevums ir ietekmēt parādnieka saistību izpildi, nevis nodrošināt kreditoram labumu papildus parādnieka pamatsaistībai. Tā piedziņa nav kreditora pienākums, bet tiesības, un šīs tiesības ir izlietojamas pēc labas ticības, kā to nosaka Civillikuma 1. pants. Minētajā tiesību normā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Neproporcionālais līgumsoda apmērs likumā atstāts atklāta juridiskā jēdziena formā, kas katrā konkrētajā gadījumā piepildāms ar noteiktu saturu atbilstoši lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem. Tādējādi jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. pantā noteikto taisnības apziņu un vispārējiem principiem.

Tādejādi līgumsoda samērīgums ir jāvērtē saskaņā ar taisnīguma principu, un tas savukārt nozīmē, ka tiesai ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums noīgto līgumsodu samazināt, ja tas ir atzīstams par nesamērīgu.

Prasītāja nav norādījusi uz kādiem papildu zaudējumiem, ko tai radījusi parāda savlaicīga nesamaksāšana.

Kā atzinis Senāta Civillietu departaments 2011. gada 12. janvāra spriedumā, lietā Nr. SKC-25/2011, kur vērtēta līgumsoda apmēra pamatotība, likumā nevar būt ietverta tāda līgumsoda būtība, ka parādnieks uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu "pametumu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai.

Kā redzams no lietas materiāliem, līgumā pielīgts līgumsods 0,2 % dienā, kas var augt līdz bezgalībai. Tiesa uzskata, ka šādi līguma noteikumi uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Tiesa ņem vērā arī to, ka likumdevējs ar 2014. gada 1. janvāri ir aprobežojis līgumsodu par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) ar 10 % no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra (Civillikuma 1716. pants).

Arī Civillikuma 1724.[1] pantā noteikts, ka tiesa samazina pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Prasītāja līgumsodu aprēķinājusi par laiku no 2011. gada 1. marta līdz 2014. gada 31. decembrim. Kā izriet no lietas materiāliem (17. lietas lapa), uz 2014. gada 31. decembri atbildētāja parāds par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem bija 1766,72 EUR. Līdz ar to tiesa uzskata, ka prasītājas aprēķinātais līgumsods nav samērīgs un taisnīgs, jo ir lielāks par 10 % no pamatparāda summas, kāda tā bija 2014. gada 31. decembrī.

Tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenams līgumsods par laiku no 2011. gada 1. marta līdz 2014. gada 31. decembrim 176,67 EUR, kas ir 10 % no pamatparāda, kāds tas bija uz 2014. gada 31. decembri. Savukārt prasība daļā par līgumsoda 69,58 EUR piedziņu ir noraidāma.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmajā daļā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Civillikuma 1765. panta pirmajā daļā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Saskaņā ar Civillikuma 1763. panta 1. punktu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

No lietas materiālos esošā rēķina un piedzenamās summas aprēķina redzams, ka prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 18. jūlijam 192,46 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus, jo atbildētājs ir pielaidis saistību izpildes nokavējumu. Iebildumus pret nokavējuma procentu aprēķinu atbildētājs tiesai nav iesniedzis, kā arī nav iesniedzis pierādījumus par nokavējuma procentu samaksu.

Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 18. jūlijam 192,46 EUR.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta. [..]

Ceļot prasību prasītāja samaksājusi valsts nodevu 365,59 EUR (8. lietas lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (4. lietas lapa).

Līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva 348,01 EUR, proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR.

Kā redzams no Uzziņas par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem, tad ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi konkrētajā lietā ir 7,33 EUR. Iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītāja ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR. Tādēļ ar lietas izskatīšanu saistītie

izdevumi, kuri nav apmaksāti ir 2,63 EUR, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, 39. panta pirmās daļas 5. punktu ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, prasītājai atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu ir seši procenti no simta gadā, no neatmaksātā pamatparāda.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 93., 97., 193., 195., 204.[1]pantu, 208.[1], 208.[2], 208.[4] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Izbeigt 2011. gada 20. janvāra Dzīvojamo telpu īres līgumu Nr. 01/2011 un izlikt /pers. C/ no dzīvojamās telpas /adrese/ bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt no /Pers. C/SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" labā parādu par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2011. gada 1. februāra līdz 2016. gada 18. jūlijam 2462,53 EUR, līgumsodu par laiku no 2013. gada 1. marta līdz 2014. gada 31. decembrim 176,67 EUR, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 18. jūlijam 192,46 EUR un tiesas izdevumus 352,71 EUR, kopā 3184,37 EUR (trīs tūkstoši viens simts astoņdesmit četri *euro* 37 centi).

Atzīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/ likumiskos procentus (seši procenti no simta gadā) no neatmaksātā pamatparāda, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Samaksa veicama uz vienu no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģ. Nr. 40103362321, bankas kontiem: LV98HABA0551030734837 – SWEDBANK AS; LV83PARX0013044380019 – Citadele banka AS; LV65UNLA0050017186820 – SEB banka AS; LV63RIKO0002013197596 – AS „DNB banka"; LV57NDEA0000083069550 – Nordea Bank Finland Plc Latvijas fil.AS.

Prasību daļā par līgumsoda 69,58 EUR (sešdesmit deviņi *euro* 58 centi) piedziņu noraidīt.

Piedzīt no /pers. C/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumu 2,63 EUR (divi *euro* 63 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: Saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ.Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķis: ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillieta Nr. C32280016/C-0924-17/13.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

/pers. C/ 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese Baiba Ozoliņa